

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Naděždy Řehákové a soudkyň JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobce: **PaedDr. R. M.**, narozený X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Martinem Laipoldem,
sídlem Rubešova 83/10, 120 00 Praha 2 – Vinohrady

proti
žalované: **Městská část Praha 13**, IČO 00241687
Úřad Městské části Praha 13,
sídlem Sluneční náměstí 2580/13, 158 00 Praha 13 – Stodůlky

o žalobě proti rozhodnutím Městské části Praha 13 ze dne 13. 6. 2022, č. j. P13-28869/2022,
a ze dne 8. 7. 2022, č. j. P13-33622/2022,

takto:

- I. Rozhodnutí Městské části Praha 13 ze dne 13. 6. 2022, č. j. P13-28869/2022, a ze dne 8. 7. 2022, č. j. P13-33622/2022, se zrušují a věci se vracejí žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 26 570 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Martina Laipolda, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení v záhlaví označených rozhodnutí, jimiž Městská část Praha 13 – Úřad městské části (dále jen žalovaný) rozhodl o námitkách proti exekučním příkazům vydaným žalovaným dne 14. 4. 2022, č. j. P1319443/2022 (dále jen „první exekuční příkaz“), a dne 13. 6. 2022, č. j. P1328918/2022 (dále jen „druhý exekuční příkaz“). Exekučními příkazy uložil žalobci donucovací pokuty ve výších 5000 Kč a 10 000 Kč k vynucení splnění povinnosti, spočívající ve vydání svazku klíčů na popruhu, které měly být použity vůči žalobci při spáchání přestupku dne 8.4.2021 jinou osobou. Ze správního spisu vyplývá, že vydání exekučních příkazů předcházely tyto události.
2. Dne 8. 4. 2021 došlo mezi žalobcem a další osobou k potyčce v domě na Praze 13. Žalobce při ní zajistil svazek klíčů, který měla druhá osoba použít k útoku. Po nahlášení Policii ČR incident vyšetřovala žalovaná jako přestupek.
3. Dne 19. 10. 2021 vydal žalovaný městské části rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, č. j. P13-00729/2022 (dále jen „rozhodnutí o předběžném opatření“), jímž žalobci uložil povinnost svazek klíčů na popruhu vrátit na adresu žalované do 15 dnů od doručení rozhodnutí s tím, že jinak bude žalobci věc odňata.
4. Dne 6. 1. 2022 měla proběhnout mezi žalobcem a žalovaným telefonická komunikace.
5. Žalovaný vydal dne 22. 2. 2022 exekuční výzvu, č. j. P13-09907/2022 (dále jen „exekuční výzva“), v níž žalobce vyzvala, aby v náhradní lhůtě do 22. 3. 2022 splnil povinnost uloženou dne 6. 1. 2022 (vydání svazku klíčů na popruhu), jež měla být dobrovolně splněna do dne 9. 2. 2022. Žalovaná ve výzvě uvedla, že po marném uplynutí této náhradní lhůty nařídí ke splnění povinnosti exekuci.
6. Žalovaný vydal dne 14. 4. 2022 první exekuční příkaz s donucovací pokutou ve výši 5000 Kč k vynucení splnění povinnosti uložené dne 22. 2. 2022 exekuční výzvou.
7. Žalobce proti tomuto příkazu podal dne 7. 6. 2022 námitky, které doplnil dne 13. 6. 2022 prostřednictvím zplnomocněného právního zástupce. Postup žalovaného v něm označil za zmatečný, když žalovaný nejprve nabízený svazek klíčů odmítl a nyní jeho vydání vyžaduje. Chybějícím poučením o právu na právní zastoupení měla být porušena základní práva žalobce. Žalobce vyjádřil zmatení nad tím, proč po něm žalovaný žádá vydání svazku klíčů pro účely vedení správního řízení, když věc byla odložena. „Telefonické“ rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022 i exekuční výzvu ze dne 22. 2. 2022, která má být exekučním titulem pro napadaný exekuční příkaz, proto považuje žalobce za nicotné.
8. Žalovaný vydala dne 13. 6. 2022 rozhodnutí č. j. P13-28869/2022 (dále jen „první napadené rozhodnutí“), jímž námitkám žalobce nevyhověl.
9. Téhož dne (13. 6. 2022) žalovaný vydala druhý exekuční příkaz s donucovací pokutou 10 000 Kč k vynucení splnění povinnosti uložené dne 22. 2. 2022 exekuční výzvou.
10. Dne 23. 6. 2022 předal žalobce žalovanému svazek klíčů.
11. I proti druhému exekučnímu příkazu brojil žalobce námitkami, a to dne 1. 7. 2022. I zde namítal, že považuje exekuční výzvu, která má být exekučním titulem i pro druhý exekuční příkaz, za nicotnou. Navíc je podle žalobce toto rozhodnutí pouhou exekuční výzvou podle § 109 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

(dále jen „správní řád“), nikoliv exekucním titulem podle § 105 téhož zákona. Exekucní výzva proto nesplňuje podmínky dle § 111 odst. 1 písm. a) správního řádu, když neoznačuje exekucní titul. Žalovaný sice žalobci dne 23. 6. 2022 doručil rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 19. 10. 2021, to však pozbylo podle žalobce účinnosti dne 1. 11. 2021, když žalovaný rozhodl o ukončení správního řízení ve věci. Nemohlo proto být podkladem ani pro exekucní výzvu, ani pro exekucní příkazy. Podle žalobce žalovaný porušil základní zásady vedení správního řízení, když žalobce neinformoval o obnově řízení či o vyřízení jeho stížnosti ze dne 11. 11. 2021. Tímto zmatečným postupem uvedl žalobce v omyl. Z vyjádření, které žalovaný zaslal žalobci dne 20. 6. 2022, vyplývá, že rozhodnutí o předběžném opatření mělo být vydáno dne 6. 1. 2022, ačkoli právnímu zástupci žalobce bylo zasláno rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 19. 10. 2021. Žalobce vyjádřil obavy o nestrannosti úřadu, když rozhodnutí bylo antidatováno rozhodnutí k dni oznámení právního zastoupení žalobce, a to bylo zasláno až o několik dní později pouze žalobci a nikoliv jeho právnímu zástupci. Žalobce shrnul, že všechna rozhodnutí žalované týkající se povinnosti žalobce vydat svazek klíčů považuje za nicotná, když rozhodnutí o předběžném opatření pozbylo účinnosti dne 1. 11. 2021, kdy bylo původní řízení zastaveno a o jeho obnově nebyl žalobce dosud informován. Nicotné je podle žalobce i z toho důvodu, že v něm žalovaný překročil svou pravomoc, když rozhodoval o vlastnictví a neoprávněnosti držby věci. V závěru odůvodnění žalobce připomněl, že žalovaný od něj dříve svazek klíčů opakovaně odmítal převzít, a nyní jej požaduje až v návaznosti na žalobcovy stížnosti. Všechny navazující výzvy a sankce pak považuje žalobce za šikanózní, a proto navrhl jejich zrušení.

12. Dne 8. 7. 2022 vydala žalovaný rozhodnutí č. j. P13-33622/2022 (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“), jímž nevyhověla ani námitkám proti druhému exekucnímu příkazu.
13. Dne 20. 7. 2022 podal žalobce k žalované návrh na přezkum napadených rozhodnutí o námitkách proti exekucním příkazům podle § 94 správního řádu.
14. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení obou rozhodnutí o námitkách proti exekucním příkazům a vrácení věci k dalšímu řízení.

II. Rozhodnutí žalované (napadená rozhodnutí)

15. Prvním napadeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl námitkám žalobce proti prvnímu exekucnímu příkazu s odkazem na ustanovení § 77 správního řádu o nicotnosti rozhodnutí. Uvedl, že rozsah poučení žalobce byl dostatečný, když exekucnímu příkazu předcházela exekucní výzva (*kteřou však označila č. j. prvního exekucního příkazu, pozn. soudu*) a v samotném příkazu jej žalovaný poučil o možnosti podat proti němu opravné prostředky. Dále citoval z ustanovení § 33 odst. 1 správního řádu, podle něž má účastník právo, nikoliv povinnost být právně zastoupen, a absence právního zastoupení proto nezakládá nicotnost ani nezákonnost rozhodnutí.
16. Druhým napadeným rozhodnutím žalovaný nevyhověl námitkám žalobce proti druhému exekucnímu příkazu s odůvodněním, že žalobce vychází z mylného faktu, že dne 1. 11. 2021 žalovaná vydala rozhodnutí o ukončení správního řízení, zatímco byla věc *odložena* podle § 76 odst. 1 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 3. 2013, č. j. 1 As 162/2012-44, není odložení věci podle § 66 odst. 3 písm. a) zákona č. 200/1999 Sb., o přestupcích, samo o sobě překážkou věci pravomocně rozhoduté, která by znemožňovala o dané věci později

zahájit řízení. Proto podle žalovaného nepozbylo rozhodnutí o předběžném opatření účinnosti dne 1. 11. 2021.

17. K námitce žalobce, že nebyl informován o obnově řízení ani vyřízení své stížnosti ze dne 11. 11. 2021 žalovaný uvedl, že žalobce dne 22. 11. 2021 byl informován o tom, že odložení věci nebrání zahájení věci a že věc bude přidělena jiné úřední osobě.
18. Dále podle žalovaného vychází žalobce z mylného faktu, že v řízení o přestupku vystupuje jako poškozený. S tím žalovaný nesouhlasí, jelikož žalobce včas neuplatnil nárok na náhradu škody ani nárok na vydání bezdůvodného obohacení, ani žalovanému nesdělil, že by mu přestupkem byla nějaká škoda způsobena.
19. Stran vlastnictví svazku klíčů na popruhu žalovaný uvedl, že sám žalobce v protokolu o trestním oznámení sdělil, že osobu, již svazek klíčů při útoku odňal, identifikoval na základě popruhů jako člověka nacistické a fašistické ideologie. Proto podle žalovaného nebylo o vlastnictví věci nikdy sporu. K neoprávněnosti držby žalovaný citoval ustanovení § 1395 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podle nějž nesmí zadržet cizí věc ten, kdo ji má u sebe neprávem, zejména zmocnil-li se jí násilně nebo lstí. Povinný sám uvedl, že věc druhé osobě vytrhl z ruky. Z těchto důvodů je žalovaný přesvědčen, že si nepřisoudil pravomoc rozhodovat o oprávněnosti držby věci.
20. K námitce, že se žalobce opakovaně snažil žalovanému svazek klíčů vnutit, uvedl, že dne 6. 1. 2021 byl žalobce telefonicky požádán o jeho vydání, na což žalobce sdělil, že klíče vydá pouze tehdy, když bude spis postoupen k soudu a přestupek bude hodnocen jako trestný čin.
21. V závěru odůvodnění druhého napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul, že dne 6. 1. 2022 vydal rozhodnutí o předběžném opatření, č. j. P13-00729/2022, a že žalobce po nabytí vykonatelnosti tohoto rozhodnutí klíče nevydal. Proto žalovaný vydal dne 22. 2. 2022 exekuční výzvu s náhradní lhůtou pro vydání věci. Jelikož ji žalobce ani v této lhůtě nevydal, stalo se usnesení vykonatelným. Emailem ze dne 2. 6. 2022 povinný sdělil, že věc žalovanému nevydá. Z tohoto je podle žalovaného zřejmé, že povinný opakovaně odmítal předmětný svazek klíčů vydat.

III. Žaloba

22. Žalobce v podané žalobě napadl obě rozhodnutí o námitkách proti oběma exekučním příkazům.
23. Po rekapitulaci incidentu ze dne 8. 4. 2021 a navazujícího řízení před žalovaným žalobce uvedl, že obě napadená rozhodnutí jsou nesprávná, nezákonná a že v řízení, které jejich vydání předcházelo, byla jeho práva porušena takovým způsobem, že to napadená rozhodnutí činí nezákonnými. Konkrétně žalovaný do práv žalobce zasáhl tím, že mu opakovaně uložil nepřiměřeně vysoké nezákonné pokuty. Proto žalobce soudu navrhuje, aby napadená rozhodnutí zrušil nebo žalobci odpustil nepřiměřené pokuty.
24. K *prvnímu napadenému rozhodnutí* žalobce namítl, že žalovaný svým zmatečným postupem způsobila nepřehlednost svých úkonů, a že žalobce dostatečně nepoučil o jeho právech v řízení. Ačkoliv žalobce avizoval doplnění svých námitek advokátem, žalovaný svévolně porušila jeho procesní práva a vydal dne 13. 6. 2022 – ve stejný den, kdy žalobce námitky doplnil, napadené rozhodnutí, které ale odeslala až 17. 6. 2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

25. Dále žalobce namítl, že rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022, jehož se žalovaný dovolává, není založeno ve spise a nelze jej vůbec považovat za rozhodnutí, když šlo o pouhý telefonát žalobci. Ve spise se nachází pouze rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 19. 10. 2021, které však zaniklo dne 1. 11. 2021 v důsledku rozhodnutí žalované o odložení případu. Žalovaný tímto podle žalobce porušil § 3 správního řádu a zasáhl do žalobcova práva na spravedlivý proces podle čl. 36 Listiny základních práv a svobod, když se dovolává neexistujícího, resp. nicotného rozhodnutí v telefonické formě.
26. Žalobce zopakoval své přesvědčení o nicotnosti prvního exekučního příkazu, neboť ten nesplnil zákonem předepsané náležitosti, když se opírá o exekuční výzvu ze dne 22. 2. 2022, která nebyla exekučním titulem ve smyslu § 111 odst. 1 písm. a) správního řádu.
27. Žalobce znovu konstatoval rozpor postupu žalovaného se zásadami pro vedení správního řízení, když řízení bylo vedeno chaoticky, důkazy byly prováděny telefonicky, výslech žalobce byl prováděn nahodile při návštěvách žalovaného, nikoliv řádným předvoláním s poučením o jeho procesních právech (včetně práva žalobce na uplatnění škody).
28. Žalobce se nemohl orientovat v postupu žalovaného a rušení jednotlivých rozhodnutí v důsledku zmatku ohledně rozhodnutí o odložení přestupku ze dne 1. 11. 2021 a rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 19. 10. 2021. Donucovací pokutu vyměřenou prvním exekučním příkazem považuje žalobce, který je poživitelem starobního důchodu, za nepřiměřenou.
29. Žalobce *k prvnímu napadenému rozhodnutí* shrnul, že jej žalovaná vydala v rozporu s ustanoveními § 2 a § 3 správního řádu, když de facto ignorovala podání žalobce ze dne 13. 6. 2022 a první napadené rozhodnutí vydala, aniž řádně přezkoumala námitky žalobce a případně odstranila rozpory ve svém nezákonném postupu.
30. K *druhému napadenému rozhodnutí* žalobce uvedl, že je rovněž nezákonné, protože se žalovaný se vůbec nevypořádal s jeho námitkami, pouze obhajoval své právo pokračovat ve správním řízení po odložení věci, přestože to žalobce vůbec nezpochybňoval.
31. Žalobce namítal nicotnost druhého exekučního příkazu, rovněž z důvodu, že nesplňoval zákonem předepsané náležitosti, jelikož exekuční výzva ze dne 22. 2. 2022 podle žalobce není exekučním titulem podle § 111 odst. 1 písm. a) správního řádu.
32. Žalobce také tvrdí, že opakovaně žalovaného upozorňoval, že neexistuje žádné rozhodnutí ze dne 6. 1. 2022 o předběžném opatření, ve správním spise je založeno pouze rozhodnutí o předběžném patření ze dne 19. 10. 2021, jenž podle žalobce zaniklo dne 1. 11. 2021 ve smyslu § 61 odst. 3 správního řádu.
33. Žalobce rovněž setrvává na svém názoru, že žalovaný zneužila svou pravomoc k šikaně žalobce a nemá pravomoc rozhodovat o držbě jakékoliv věci. Žalobce nikdy nezpochybňoval, kdo je vlastníkem klíčů, a držel je, aby mohl umožnit orgánům činným v trestním řízení prověřit, zda svazek klíčů neobsahuje nedovolenou podporu fašistického hnutí.
34. I v případě druhého napadeného rozhodnutí žalobce shrnul, že jej vydal žalovaný v rozporu s ustanoveními § 2 a § 3 správního řádu, když nepřezkoumala námitky vznesené žalobcem dne 1. 7. 2022, včetně námitky podjatosti, ani neodstranila rozpory ve svém nezákonném postupu.

35. Z uvedených důvodů se žalobce domáhal zrušení obou rozhodnutí o námitkách proti exekučním příkazům a vrácení věci k dalšímu řízení.

IV. Další podání žalobce (zrušující rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy)

36. Žalobce doručil soudu dne 29. 9. 2022 oznámení o tom, že obdržel rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „Magistrát“) č. j. MHMP 1712142/2022 z 19. 9. 2022 (dále jen „zrušující rozhodnutí“), které podle něj dokládá nezákonnost napadených rozhodnutí. K oznámení připojil kopii tohoto rozhodnutí.
37. Magistrát uvedeným rozhodnutím z moci úřední přezkoumal a zrušil rozhodnutí o nařízení předběžného opatření ze dne 10. 1. 2022, sp. zn. OOS 422/2021/Sh R 422/2021. Zrušení Magistrát odůvodnil tím, že závěr žalovaného o tom, že by svazek klíčů mohl sloužit jako důkazní prostředek ve vedeném přestupkovém řízení, nebyl souladný s obsahempisu.
38. Magistrát odkázal na ustanovení § 58 správního řádu, podle nějž správní orgán užije zajišťovací prostředky pouze v případech, kdy to vyžaduje, a v rozsahu, v jakém to vyžaduje zajištění průběhu a účelu řízení. I kdyby byl svazek klíčů věcí užitou ke spáchání přestupku, byl by správní orgán povinen přesvědčivě vyložit důvody, proč by jeho ohledání bylo nezbytné pro rozhodnutí o takovém přestupku.
39. Magistrát tedy při přezkumu rozhodnutí o předběžném opatření došel k závěru, že bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, když nesplňovalo podmínky pro vydání předběžného opatření, a proto jej zrušil.

V. Vyjádření žalované

40. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl okolnosti přestupkového řízení a zopakoval, že dne 6. 1. 2022 požádal žalobce o vydání klíčů a také, že dne 6. 1. 2022 vydal rozhodnutí o předběžném opatření č. j. P13-00729/2022, kterým byla žalobci uložena povinnost svazek klíčů vydat. Žalovaný vysvětlil, že *administrativní chybou je v záhlaví tohoto dokumentu uvedeno chybné datum 22. 11. 2021*, a že tato administrativní chyba musela být žalobci zřejmá, když přípisem ze dne 22. 11. 2021, doručeným dne 29. 11. 2021, byl teprve vyrozuměn o změně oprávněné úřední osoby a řízení o přestupku ještě nebylo ani zahájeno a k vydání klíčů byl vyzván až dne 6. 1. 2022. Navíc je rok vydání rozhodnutí zřejmý i z jeho č. j. – P13-00729/2022. Rozhodnutí tedy podle žalované nabylo právní moci 9. 2. 2022 a jelikož nebyla uložena povinnost splněna, přistoupila žalovaná k zahájení úkonů exekučního řízení ve smyslu § 103 a násl. správního řádu.
41. Dále se žalovaný vyjádřil již konkrétněji k žalobním námitkám směřujícím do *prvního napadeného rozhodnutí*.
42. K námitce zmatečnosti řízení, konkrétně k vydání druhého exekučního příkazu ve stejný den, kdy žalobce doručil doplnění odůvodnění námitek proti prvnímu exekučnímu příkazu, žalovaný tvrdí, že pověřená úřední osoba vydala toto rozhodnutí dříve, než obdržela námitky žalobce. Dle § 117 odst. 3 správního řádu nemají námitky proti exekučnímu příkazu odkladný účinek, a proto žalovanému nic nebránilo ve vydání druhého exekučního příkazu.
43. Žalovaný se neztotožnil s názorem žalobkyně, že rozhodnutí o předběžném opatření zaniklo dne 1. 11. 2021 v důsledku rozhodnutí o odložení věci. Opět citoval již výše

uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu a podotkl, že v tu dobu nejen, že toto rozhodnutí ještě nebylo ani vydáno, ale nebylo ani zahájeno řízení.

44. K námitkám rozporu postupu žalované se zásadami správního řízení žalovaný uvedl, že dne 22. 11. 2021 žalobce informoval, že odložení věci nebrání zahájení věci a že věc bude přidělena jiné úřední osobě. Ke svědecké výpovědi byl žalobce řádně předvolán a zároveň i poučen o svých právech přípisem ze dne 24. 11. 2021. K právu na uplatnění škody žalovaný uvedl, že žalobce žádný takový nárok neuplatnil ani žalované nesdělil, že by mu byla způsobena škoda.
45. Co se týče žalobcem tvrzené nepřiměřené výše pokuty, žalovaný má za to, že žalobce byl řádně poučen exekuční výzvou o možnosti uložení donucovacích pokut až do výše 100 000 Kč, a následně citovala e-mail žalobce, ze kterého vyplývá, že si byl následků nevydání klíčů vědom.
46. K žalobním námitkám směřujícím do *druhého napadeného rozhodnutí* se žalovaný vyjádřil následovně.
47. K hlavní námitce žalobce, že se žalovaný v druhém napadeném rozhodnutí vůbec nevypořádal jeho námitky, žalovaný uvedla, že o nich rozhodla tak, že jsou nedůvodné, a blíže se k nim vyjádřila v odůvodnění.
48. K námitce, že rozhodnutí o předběžném opatření ze dne 6. 1. 2022 vůbec neexistuje, žalovaný znovu poukázal na svou písařskou chybu, v jejímž důsledku bylo v záhlaví rozhodnutí uvedeno chybné datum 19. 10. 2021. Z výpisu spisové služby vyplývá, že uvedený dokument byl založen 5. 1. 2022.
49. Tvrzení žalobce, že se snažil svazek klíčů opakovaně vnutit, žalovaný rozporuje s tím, že pro toto neexistují žádné důkazy; naopak z emailové komunikace mezi ním a žalobcem lze vyčíst, že žalobce klíče odmítal vydat, a že se domníval, že má vůči nim zadržovací právo.
50. K oprávněnosti držby žalovaný zopakoval stejné argumenty, které již uvedl v napadeném rozhodnutí, včetně ustanovení občanského zákoníku, a zdůraznil, že sám žalobce do protokolu přiznal, že je vlastníkovvi vytrhl z ruky, a až posléze uváděl, že je vlastník po incidentu na místě zanechal.
51. Žalovaný k námitce žalobce, že druhé napadené rozhodnutí vydala v rozporu s § 2 a § 3 správního řádu, když de facto ignorovala námitku podjatosti žalovaného, zopakoval, že námitky proti exekučnímu příkazu nemají odkladný účinek, a proto nebránily vydání druhého exekučního příkazu. Donucovací pokuta směřovala do vynucení splnění nepeněžité povinnosti žalobce, která nebyla dne 17. 6. 2022 splněna.
52. Z těchto důvodů žalovaná soudu navrhla, ab soud podanou žalobu odmítl pro předčasnost nebo alternativně žalobu zamítl.

VI. Replika žalobce

53. Žalobce v replice zdůraznil, že žalovaný v řízení pokračuje zmatečně, a přestože písařskou chybu považuje za možnou, pochybení spatřuje v tom, že ji žalovaný oficiálně nenapravil vydáním opravného usnesení. Místo toho na žalobci požaduje, aby svou pátrací činností identifikoval chybně uvedené datum podle čísla jednacího, přičemž však neřeší, jak měl žalobce poznat, že není chyba naopak v čísle jednacím. Je to žalovaný, který má postupovat s odbornou péčí, žalobce nemá povinnost znát systém číslování dokumentů. Písařskou chybu má žalovaný opravit.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

54. Žalobce poukázal na písarské chyby i ve vyjádření žalované – jako chybně uvedené datum rozhodnutí o předběžném opatření uvádí 22. 11. 2021, zatímco to bylo ve skutečnosti označeno datem 19. 10. 2021. Ke zbytečným zmatkům při vedení správního řízení docházelo z důvodu neochoty žalovaného vysvětlit a napravit své pochybení, přestože jej na to žalobce upozorňoval.
55. Žalobce tvrdí, že nerozporuje ani právo žalované udělovat donucovací pokuty opakovaně. Když však obratem na jeho námitky pokutu zdvojnásobí, považuje to za trest. Tento postup je podle žalobce v rozporu s § 2 správního řádu. Žalovaný neměl citovat email žalobce, není-li tento mail založen ve spise, a to svědčí o podjatosti žalovaného.
56. Podání návrhu na přezkum u Magistrátu podle žalobce dokládá nesprávnost postupu žalované. Následným zrušením jak rozhodnutí žalované o předběžném opatření odpadl exekuční titul pro vydání exekučních příkazů.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

57. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonné lhůtě k podání žaloby, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
58. Soud především pro upřesnění sporu uvádí, že žaloba směřuje proti rozhodnutí Městské části v rámci její přenesené (nikoliv samostatné) působnosti, neboť napadenými rozhodnutími, obecně uvozenými tím, že rozhodnutí vydává Městská část Praha 13, bylo rozhodováno orgánem Městské části Praha 13 - Úřadem městské části podle správního řádu i přestupkového zákona. Proto se výroky rozsudku i jeho odůvodnění vztahují k Úřadu městské části Praha 13, v souladu s ust. § 69 s.ř.s., podle něhož je žalovaným správním orgánem ten, který vydal napadené rozhodnutí.
59. Žaloba je důvodná.
60. Napadené rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, jímž byla žalobci uložena donucovací pokuta ve výši 5 000 Kč, soud zrušil pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů k námitce žalobce. Žalovaný se v tomto rozhodnutí námitkami žalobce ze dne 4. 6. 2022 nezabýval, resp. nevyčkal avízovaného doplnění námitek, pouze citoval ust. § 77 správního řádu, které nicotnost definuje, aniž by sám z úřední povinnosti, jež je dána ve vztahu k posouzení nicotnosti správního aktu, přezkoumal, zda tuto nicotnost nelze shledat v propojení s exekučním příkazem, jehož podkladem byl exekuční titul, tedy v souvislosti s tím, zda exekuční příkaz byl vydán na základě správního exekučního titulu. Tedy nejenže napadené rozhodnutí v tomto směru postrádá dostatečné odůvodnění, proč nelze namítaný exekuční příkaz považovat za nicotný, tj. posouzení aplikace ust. § 77 správního řádu na skutkový stav. Na místo toho své rozhodnutí odůvodňuje dostatečným poučením o exekuci na základě exekuční výzvy a nesplněním nepeněžitě povinnosti v náhradní lhůtě, tedy postupu směřujícího k exekuci. Vlastním aktem – jímž je exekuční příkaz a jeho správnost a otázkou nicotnosti na základě stěžejní námitky žalobce, tj. na základě existence exekučního titulu a co tím exekučním titulem je, se nezabývá. Nadto rozhodnutí bylo vydáno bez vyčkání upřesnění námitek.

61. Takový postup vykazuje vady nejen nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v rozporu s ust. § 68 správního řádu, ale i žalobcem namítané porušení zásad správního řízení.
62. Žalovaný ve vyjádření k žalobě argumentoval, že se s žalobcovými námitkami proti prvnímu exekučnímu příkazu s pokutou ve výši 5000 Kč vypořádal tak, že je zamítl. Toto soud nemůže vůbec považovat za dostatečné, jelikož podle § 68 správního řádu má správní orgán uvést v odůvodnění rozhodnutí, které skutečnosti byly podkladem rozhodnutí, jakými úvahami byl veden při hodnocení důkazů a při použití právních předpisů, na základě kterých rozhodoval.
63. Je zjevné, že v prvním napadeném rozhodnutí žalovaný této povinnosti ani zdaleka nedostál; v takovém případě nezbyvá soudu, než rozhodnutí zrušit podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.
64. Pro úplnost soud dodává, že pro tuto závažnou vadu by musel rozhodnutí zrušit, i kdyby ji žalobce nenamítal v žalobě, což podporuje i ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (např. právní věta jeho rozsudku ze dne 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002-35).
65. V druhém napadeném rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu, jímž byla žalobci uložena donucovací pokuta ve výši 10 000 Kč, se žalovaný k námitkám žalobce o pozbytí účinnosti exekučního titulu č. j. P13-00729/2022 – tedy toho, který byl dle obsahu správního spisu vydán dne 19. 10. 2021 jako rozhodnutí o předběžném opatření vyjádřil tak, že tento titul nabyl účinnosti dne 25. 1. 2022. V posledním odstavci napadeného rozhodnutí uvedl datum rozhodnutí o předběžném opatření č.j. P13-00729/2022 dne 6. 1. 2022. Tuto nesrovnalost nevysvětlil, přestože i v exekučním příkazu na donucovací pokutu ve výši 10 000 Kč považoval za exekuční titul rozhodnutí – č. j. P13-00729/2022 ze dne 6. 1. 2022 (dále také rozhodnutí č.j. P13-09907/2022, které je exekuční výzvou). Soud však exekuční titul s uvedeným č.j. P13-00729/2022 s datem 6.1.2022 v podkladech správního řízení nenalezl.
66. Žalovaná se v druhém napadeném rozhodnutí zabývala oprávněností svého pokračování v řízení po odložení věci dne 1. 11. 2021 a dostatečností poučení žalobce o této oprávněnosti a přidělení věci jiné úřední osobě, přestože žalobce namítal, že nebyl poučen o *obnově řízení a vyřízení své stížnosti* a především o svých právech vyplývajících z *postavení poškozeného*. I v případě této námitky se žalovaná zcela minula s jádrem toho, kam žalobce mířil, a de facto se s ní nevypořádala. Pouze k postavení žalobce jako poškozeného uvedla, že jí žádnou újmu ani škodu netvrdil. Odkázala na ustanovení § 70 zákona o odpovědnosti za přestupky upravující postavení poškozeného a uplatnění jeho nároku, přičemž ale patrně účelně vypustila část, ze které vyplývá *její povinnost* poškozeného o této možnosti *vyrozumět a poučit*. V závěru druhého napadeného rozhodnutí už žalovaná pouze prováděla úvahy v soukromoprávní rovině.
67. Ani v druhém napadeném rozhodnutí se žalovaná nevypořádala řádně se žalobními námitkami v jejich pravé podstatě a zamítnutí některých odůvodnila nedostatečně.
68. Soud pro doplnění a ilustraci míry chaotičnosti, která řízení provází, poukazuje na to, že ve vztahu k jednomu rozhodnutí o předběžném opatření, č. j. P13-00729/2022, žalovaná v průběhu času uvádí hned 4 různá data vydání – 19. 10. 2021, 22. 11. 2021, 5. 1. 2022 a 6. 1. 2022 (přičemž Magistrát – a v důsledku této nepřehlednosti následně i žalobce – ve vztahu

ke zrušujícímu rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy uvádí dokonce ještě páté, a to 10. 1. 2022. Ve svém vyjádření k žalobě navíc žalovaná ještě uvádí u prvního exekučního příkazu s pokutou ve výši 5000 Kč datum vydání 3. 5. 2022 namísto 14. 4. 2022, jež je uvedeno na kopii předložené žalobcem i na originálu ve správním spise. U druhého napadeného rozhodnutí o námitkách pak v tomto vyjádření žalovaná uvádí datum vydání 11. 7. 2022, ačkoli na originálu ve správním spise je datum 8. 7. 2022.

69. Vzhledem k neúměrnému počtu nepřesností a neexistence jejich opravy tak, aby žalobce seznal správnost podkladů pro vedené exekuční řízení, soudu nezbylo, než aby napadená rozhodnutí pro vady řízení zrušil. Vzhledem k tomu, že se proti exekučním příkazům nelze podle § 111 odst. 3 správního řádu odvolat, ale pouze brojit institutem námitek podle § 117 téhož zákona, je důležité, aby právě námitky směřující do nesplnění základní podmínky správnosti a platnosti exekučního titulu pro vydání exekučních příkazů správní orgán náležitě vypořádal.
70. Ze všech uvedených důvodů soud konstatuje, že i druhé napadené rozhodnutí je rovněž postiženo vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku odůvodnění a vymezení náležitého postupu od vydání rozhodnutí, které je exekučním titulem až po vydání napadených rozhodnutí o námitkách a v nich nedostatečně označeného rozhodnutí, na jehož základě byly vydány exekuční příkazy.
71. Obě zrušená rozhodnutí se žalované vrací k dalšímu řízení. V něm by žalovaná měla řádně vypořádat námitky žalobce, přičemž přihlédne i k novým okolnostem, předestřeným žalobcem ohledně zrušení rozhodnutí, které bylo podkladem pro vedení exekuce, Magistrátem hlavního města Prahy, a tuto skutečnost ověří.
72. Výrok II. o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, kterou nese žalovaný Úřad městské části Praha 13. Náklady tvoří zaplacené soudní poplatky ve výši 7000 Kč (2 x 3000 Kč za žalobu proti dvěma rozhodnutím) a náklady právního zastoupení. Ty tvoří odměna zástupci žalobce za 5 úkonů právní služby (převzetí zastoupení, podání žaloby, podání návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě, podání se zrušujícím rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy, replika k vyjádření žalované) po 3100 Kč (tj. 15 500 Kč) a 5x paušál po 300 Kč (tj. 1500 Kč) dle § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a § 13 odst. 3 též vyhlášky s připočtením částky daně z přidané hodnoty ve výši 3570 Kč (21 % z celkové částky 17000 Kč), kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Náhrada soudního poplatku ve výši 1000 Kč z návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě se nepřiznává, neboť žalobce v tomto rozsahu nebyl s návrhem úspěšný.
73. Celková výše nákladů, které v tomto řízení žalobci vznikly, tvoří tedy 26 570 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo

rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

Praha 31. ledna 2024

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu